

teren 1887—88. Det er en meget lang Tid, det er vist, 2 a 3 Maanedes at være afspærret i; men Forbindelsen har ikke været standstet i den Tid, der ligger fast, og saa tror jeg da heller ikke, det Dampstib kan gaa, som man vil have mellem Broerne; det vilde ganske sikkert fryse inde. Derimod kunne Mennesker komme over, og de ærede Medlemmer, som ere fra Møen, ville vistnok sande, at de ikke have været afspærrede i 76 Dage fra Forbindelsen med Sjælland, de have meget godt kunnet komme over i de halvtredie Maaned mange Gange, skøndt ikke med Sikkerhed, men med ligesaa stor Sikkerhed, som hvis de havde havt Dampstibet liggende indefrøset. Jeg tror, at enhver Møenbo vil give mig Ret i, at der ikke ved dette Forslag staves en nogenlunde sikker Forbindelse mellem Sjælland og Møen, saa at Møenboerne kunne faae de berettigede Krav, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) udviklede, tilfredsstillende, at de med nogenlunde Sikkerhed kunne paaregne at komme af med deres Produkter og i det Hele taget komme til at staa i personlig og økonomisk Forbindelse med Omverdenen. Det er et yderst tarveligt og mangelfuldt Forslag. Det er et Led af den Plan, som Ministerens Overingeniør har udtalt til en Jernbane, som skulde svinge fra Kallehave i en Bue op til Bordingborg i en Egn, hvor der ingen Mennesker bor, og hvor den vilde faae ringe Søgnig, og saa skulde disse to Brohoveder danne Afslutningen. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds henviste til Udtalelser fra Møens Sogneraad om disse Broanlæg. De møenste Sogneraad ere, saavidt jeg veed, 7 i Tallet. Det undrer mig ikke, at de have udtalt sig derfor, naar de staa i den Formening, at de ikke paa nogen Maade kunne faae nogen anden Forbindelse. Men jeg skal i Modsetning dertil oplyse, hvad der er udtalt af 2670 Beboere i det sydøstlige Sjælland og paa Møen, fra samtlige Sogne paa Møen, samt de 13 Sogneraad i den paagjældende Egn, nemlig 9 paa Sjælland og 4 paa Møen. Jeg skal atter oplyse, at i en Adresse til Rigsdagen eller i en Henvendelse til Ministeren, der ogsaa blev indbragt som Underagende her, have disse høfiddende Skattehødere paa Møen og Sjælland udtalt, at den Ordning af den møenste og sydøstjællandske Jernbanesag, som Overingeniøren for de nye Statsbaner, Tegner, foreslaar, og som enkelte møenste Sogneraad samt Stege og Bordingborg Byraad i en Henvendelse til Ministeriet have udtalt deres Tilslutning til, i den Grad er uførenelig med de Krav, som Befolkningens store Fler- tal stiller til et Baneanlæg og en tidsvæ-

rende Forbindelse med Omverdenen, at vi i Modsetning til disse Sogne- og Byraad maa udtale os særdeles bestemt derimod, medens vi fuldt ud tiltræde det af Ingeniør P. B. P. Berg i Fjor udarbejdede Jernbaneprojekt, som foreløbig 13 Sogneraad (4 paa Møen og 9 paa Sjælland) i Overensstemmelse med det overveitende Flerstal i de paagjældende Kommuner have sluttet sig til og tegnet Aktier i til et Beløb af 654,100 Kr. Jeg tror ikke, at man efter den Udtalelse, der fremkom i Fjor med et saa stort Antal Underkrifter, kan tvivle om de Herrers Mening, og naar der nu er kommet en Tilslutning til den ærede Ministers Forslag fra samtlige møenste Sogneraad, kan dette kun forudsættes at have sin Grund deri, at de mene det aldeles umuligt at faae noget Mere end disse tarvelige Broanlæg, der er en lille Del af det Forslag, som Overingeniøren har udarbejdet, og som de da udtalte sig bestemt imod. Nu bemærkede den ærede Minister og det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein): Lad os blot faae det, vi kunne; derfor kunne vi ligegodt faae Jernbanen. Men jeg har nu den Erfaring, at naar man først har foretaget et Anlæg af den Art og indskrænket sig dertil, saa gaar der lange Tider hen, og der stødes paa store Vanskeligheder, naar man vil udvide det paagjældende Anlæg, thi naar man vil have noget helt Andet, saa maa man jo omtrent helt kassere det. Nu bemærkedes det, at vi behøve ikke at kassere det; man kan bruge adskillige af Dæmningerne ogsaa ved Jernbaneanlæg. Savel, det kunde man, hvis Dæmningen blev lagt i den Linie, hvori Jernbaneanlægget, som Møenboerne ønske, skal ligge; men dersom man fulgte den Retning, som den Plan, der er os forelagt fra den ærede Ministers Side, har efter de Tegninger, som jeg er i Besiddelse af, saa vil omtrent ingen af de Dæmninger, som den ærede Minister og hans Overingeniør ville anlægge, kunne bruges til det Anlæg. Der vil efter en Beregning, jeg har liggende for mig, ikke være Mere paa Kosterfiden end Dæmninger til et Beløb af mellem 19—20,000 Kr., som kunne bruges ved Anlæg af en fast Bro. Der er valgt en helt anden Retning. Den ærede Minister siger, at der kan bruges en stor Del deraf. Den ærede Minister har i alt Fald ved tilbøjelig Sælsighed i Finantsudvalget udtalt sig for, at omtrent Halvdelen af Dæmningerne vilde kunne bruges. Jeg tillader mig under alle Omstændigheder at betvivle det. Af det Forslag, som er bygget paa Overingenieurens Beregning, vil der ikke kunne benyttes mere end $\frac{1}{10}$, Resten af de 200,000 Kr. ville være spildte. Men selv